

V KS PIJAVA GORICA IZGLASOVALI SAMOPRISPEVEK

Uspeh referendumu – pridobitev vodovodnega sistema

V nedeljo, 14. junija so se delovni ljudje in občani KS Pijava Gorica odločili za pridobitev primarnega vodovodnega sistema: Brezova noga – Pijava Gorica – Smrjene – Drenik – Gradišče – Vrh nad Zelimi.

Udeležba na referendumu je bila 85,4 odstotka ZA pa se je odločilo 65,4 odstotka krajanov. Potrebno je poudariti, da je izid referenduma doživel uspeh na vseh glasovalnih mestih in da so ljudje končno le razumeli, da je zdrava pitna voda življenjskega pomena.

Pravico glasovanja so imeli vsi vpisani v splošnem volilnem imeniku s stalnim bivališčem na območju krajevne skupnosti, novograditelji ter krajanje Gornjega Blata, ki so že priključeni na obstoječi vodovod Pijava Gorica.

Lastniki stanovanjskih hiš, počitniških objektov ter parcel, predvidenih za gradnjo, pa so na dan referenduma podpisovali posebne izjave, s katerimi bodo imeli pravico priključitve na vodovodni sistem Pijava Gorica. Omenjeni lastniki bodo podpisovali izjave do 31. 10. 1987 ter poravnali samoprispevek za 1. 1987 v enkratnem znesku.

Program samoprispevka bomo pričeli uresničevati v letošnjem letu in upamo, da nam bo s trdim delom in malo dobre volje uspelo v času trajanja samoprispevka pripeljati primarni vod do končne postaje – hriba cerkve sv. Petra na Vrh.

Vsi problemi pa bodo rešeni takrat, ko bo iz pip v objektih pritekla voda iz Brezove noge, iz zajetja, ki nam bo nudilo zadostne količine zdrave pitne vode.

BRIGITA MARINŠEK

Odprto novo teniško igrišče v Murglah

Mrko je bilo vreme, ko je ono soboto, 5. junija simpatična mladinka Simona Dimic prerezala otvoritveni trakec na novem teniškem igrišču v Murglah.

Na prostoru športno-rekreacijskega centra ob Poti spominov in tovarštva se je kljub temu zbralo kakih sto obiskovalcev, ki jih grozeči deževni oblaki niso mogli pregnati, ko pa je zaigral Slovenski kvintet glasbil in so stopili k mikrofону posamezni govorniki, je prireditev vendarle dobila obeležje, ki ji gre.

O pomenu novega teniškega objekta, ki za KS Murgle brez dvoma pomeni veliko pridobitev, je zbranim spregovoril Silvo Klemenčič, predsednik sveta KS Murgle in razgrnil dolgo trudapolno pot, ki so jo prehodili do njega.

»Ko je padla ideja o gradnji teniških igrišč, na računu KS za ta namen nismo imeli na voljo več kot milijon dinarjev,« je med drugim dejal. »To je bil kaj pičel znesek, saj so tedanje kalkulacije za gradnjo pokazale kar sedemkrat večji znesek. No, jeseni 1985 leta smo kljub temu korajžno pljunili v roke in opravili vsa zemeljska in druga pripravljala dela.«

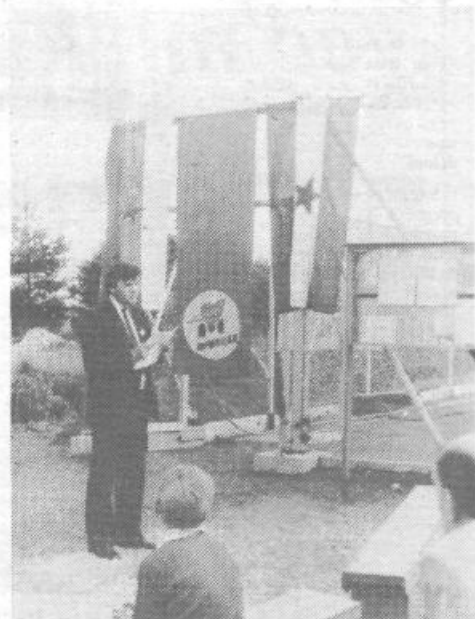
KRAJEVNA SKUPNOST MURGLE

Zaposli oskrbnika v športno rekreacijskem centru Murgle. Gre za sezonska dela vzdrževanja in urejanja. Delovni čas in osebni dohodek po dogovoru. Primerno za vestne in redoljubne upokojece.

Cenjene ponudbe pošljite na naslov: KS MURGLE, Gerbičeva 16, Ljubljana – telefon 332-563.

Graditelji, ki so zvečine delali udarniško, so morali v resnici prekositi sami sebe. Treba je bilo predvsem urediti drenažo in nasuti pripravljeni teren s kamnitim drobljencem. Tako so vgradili kar 500 kub metrov polhograjskega dolomita in nato še 100 kub metrov grobega in finega tenisita, lani pa so tako pripravljene igriščne površine obdali še s 160 m aluminijaste ograje (v višini 3 m).

Pri delu so se krajanje v glavnem opirali na lastne sile, saj so opravili kar 2800 udarniških ur, sami pa

so prispevali tudi okoli 3 milijone din. Pomagale pa so jim tudi nekatere delovne organizacije, med temi še zlasti SCT Ljubljana, IMP, IKO, Iskra Avtomatika, Ingrad Tozd Prevozi, Impol Slovenška Bistrica, SOP Krško in še nekatere druge.

Zdaj, ko so igrišča nared, načrtujejo še objekt s sanitarijami in družabnim prostorom, ki bo sodil k rekreacijskem centru. Tako bo center končno dobil svojo celovito podobo, ki so jo v osnovi pravzaprav zastavili že ob dnevu mladosti leta 1983, ko so predali namenu njegov prvi del.

Izjave: **Simona Dimic:** »Ta teniška igrišča nam gotovo veliko pomenijo, še posebej, ker smo jih zgradili s prostovoljnim delom. Upam, da bomo lahko zdaj vsi igrali na njih.«

Tanja Romé: »Sem kaj, v ta center, hodim že nekaj časa igrati košarko, za tenis pa za zdaj še ne vem kako bo, ker so že vse karte oddane. Upam, da bodo za vse ljubitelje tega športa organizirali tudi kak tečaj.«

BRANKO VRHOVEC

ČRNI VRH

S prostovoljnim delom do novega doma

Črni vrh nad Polhovim Gradcem se bo prav kmalu okronal z novo pomembno pridobitvijo, ki bo v marsičem spremenila družabno in delovno življenje v kraju. Na samem vrhu vasi, tam kjer se stekata poti proti Pasji ravni odnosno Polhovemu Gradcu, je namreč zrastel novi lični dom krajanov, ki so ga prvenstveno namenili vaškim gasilcem, ki pa bo, kot načrtujejo, koristil tudi CZ, KS (pisarna) krajanom za razne sestanke (v njem bo namreč tudi dvorana za kakih 100 ljudi). Tu pa bo nenazadnje tudi manjša kuhinja, kurilnica in toaletni prostor, brez katerih si seveda ne moremo predstavljati več nobene funkcionalne zgradbe.

Zeljo po tem še kako potrebnemu objektu je bilo čutiti v kraju, kot pravijo, že vsaj kakih dvajset let, vendar pa zavoljo takšnih ali drugačnih ovir (težave so bile še zlasti s pridobitvijo zemljišča) z gradnjo niso mogli pričeti vse do nedavna. Lani oktobra pa so končno le zasadili prve lopate in zdaj zgradba že počasi dobiva svojo končno obliko.

»Do zdaj smo v gradnjo vložili že nad 6000 udarniških ur,« je povedal Jože Setnikar, predsednik gradbenega odbora in predsednik sveta KS Črni vrh. »Krajanje so

pokazali za delo neverjetno vnemo, in tako je prišlo na posamezno delovno akcijo kar enaintrideset ljudi, pa čeprav smo jih povabili samo petnajst. Tudi denar smo sami prispevali, s tem, da smo prodali hišo v Zalogu in z iztržkom kupili potrebni material. Zdaj je, kot rečeno, zgradba pod streho, nabavili smo si že tudi okna in ko bo mimo košnja, bomo počasi dodelovali tudi notranje prostore. Če bi vse posreči, bomo drugo leto že lahko pripravili zbor občanov v njej.«

Hkrati z gradnjo novega doma, so Črnovrščani resno pljunili v roke tudi pri napeljavi požarne vode. Kraj namreč leži visoko v hribih in nevarnost požarov zavoljo strele je precejšnja.

»Za ta namen bo treba potegniti kar 8 km cevi glavnege voda in montirati 11 hdirantov,« računa Jože Setnikar. »Do zdaj smo zakopali že nad 4000 m cevi z odcepi (delati so začeli letos spomladi) in koliko nam bo šla na roke tudi Komunalna skupnost Ljubljana, bo drugo leto vodovod nared. S tem si bomo lahko krajanje pošteno oddahnili, saj smo morali doslej voziti vodo kar 12 km daleč, kar še posebej v zimskem času nikakor ni bilo lahko opravilo.«

BRANKO VRHOVEC

PREDSTAVLJAMO VAM NAŠ KRAJ:

KAMNIK POD KRIMOM

Načrtno nad »Barjanski osat«

»Ja, veste, našega Kamnika nič kaj preveč ne »obrajtajo« pa čeprav je še največja vas v krajevni skupnosti,« se je onega majskega popoldne jezil pred domačo hišo v Kamniku pod Krimom zastaven domačin, Pristavcov Stane, češ da bi morali uradnemu nazivu KS »Podpeč-Preserje« nujno primakniti tudi njihov kraj.

Kamnik bi v resnici po zdravi logiki urbanizma zaslužil svoje mesto pri nazivanju KS: med osmimi naselji, kolikor jih je v krajevni skupnosti, je namreč največji, ima pa 550 prebivalcev, kar v skupnem seštevku tudi ni ravno zanemarljiv delež. Predvsem pa je, kot vedo povedati domačini, že od vsega začetka žrtev tudi svojega lastnega imena, saj v kraj vztrajno roma pošta, ki je sicer namenjena na Gorenjsko in obratno. Prav zato so pred leti sklenili, da ime kraja preprosto dopolnijo s »Kamnik pod Krimom«.

Težave z odpadki

V preteklosti je bila vas celovita in urbanistično kraj precej zaokrožena, ki pa se zdaj vztrajno, a nenačrtno, širi na vse strani. To kajpada nujno prinaša težave pri ureditvi cest, vodovoda in kanalizacije, ki že poprej niso bili najbolj urejeni. Vodovod imajo sicer v kraju že kakih petnajst let, vendar pa je voda v njem iz dneva v dan slabša, saj dobro prepustni kraški teren zlahka prepušča vso mogočno nesnago, ki tako neposredno onesnažuje same vodne vire.

»Problem prazaprazav ni značilen samo za Kamnik, ampak za celotno krajevno skupnost,« zaskrbnjeno razmišlja Janez Cerk,

predsednik skupščine KS, ki sicer živi v sosednjem Preserju. »Še več preglavic pa nam povzroča divje odlagališče smeti. To se je »naselilo« v kraju pred kakimi desetimi leti. Krajanje še posebej opozarjamo, naj ne mečejo vanj odpadkov organskega izvora, saj so se močno razširile podgane, vztrajno se širi smrad, hkrati pa trpi tudi sam videz kraja. Svoj delež k tej nezavidljivi (ekološki) hipoteki prispevajo tudi motorizirani obiskovalci Rakitne, ki često kar iz vozila mečejo odpadke. Nič čudnega torej, da nam je

Pristavcova mama: »Če hočeš živeti, moraš delati«

Iz Roba

»Kolikor znaš, toliko veljaš,« je bila misel naših žena in deklet, ki ji je z velikim razumevanjem prislutila naša Kmetijska zadruga. Velike Lašče in bila takoj pripravljena uresničiti izrečene želje, za kar gre posebna zahvala direktorju Ivanu Ilcu, ki je v času svojega dolgoletnega službovanja imel vedno skrb za napredek in izobraževanje, zlasti v krajih, ki so oddaljeni.

V okviru ZK sta bila letos dva seminarja in sicer za območje Velikega Osolnika in območje Rut z zamrzova-

njem in vzdrževanjem naprav. Za razliko od prejšnjih, ki smo jih že imeli, je sedaj program veliko bolj obširen in po izjavah udeleženk zelo zanimiv.

Naslednja želja je bila, da sebi in družinskemu proračunu v dobro postanejo šivilje. Tudi to je omogočila zadruga. Tako je bil v Mohorjkih šiviljski tečaj in zdaj žene veselo šivajo in krojijo. V jeseni pa si želijo še nadaljevalni tečaj in upajo, da bo zadruga tudi tokrat naklonjena in že se veselijo lepim, skupaj preživetih ur, ki jim bodo prinesle poglobitev znanja in medsebojno povezanost, ki jim bo ostala v lepem spominu in je še toliko bolj dragocena, ker je je čedalje manj.

A. Puh

Praznik KS Horjul – tokrat v Šentjoštu

»Ni še tako dolgo, ko je ob neometanem šentjoškem domu stala napol razpadajoča stara šola, ki je očitno odslužila svojemu namenu – vaščani Šentjošta pa so se odločili, da se lotijo novega podviga: izgradnje proizvodnega obrata. Partnerja so našli v Alpini, sporazumevali smo se tudi na občini, združili denar in začeli z delom...«

S temi besedami je minulo nedeljo (28. junija) označil predsednik IS občinske skupščine **Stane Drolj** letošnje praznovanje KS Horjul – 6. julij – ki so ga hkrati s 30-letnico GD Šentjošt, otvoritvijo tamkajšnje gasilske garaže in sprejemom novega orodnega avtomobila, pripravili neposredno pred šentjoškim gasilskim domom.

Gospodarski dosežki in naloge KS so mimo gasilskega jubileja sploh predstavljali osrednjo nit proslave. Pri tem je bil kajpada v ospredju novi, nedavno zgrajeni obrat Alpine, ki bo ob polni zmogljivosti ponudil delovna mesta vsaj 60 delavkam in to kar v dveh izmenah. Pri gradnji tega, za ta okoliš še tako pomembnega objekta, so kar se da izdatno pomagali tudi Šentjoščani sami, sami pa so prispevali tudi les in pomoč pri transportu. Zdaj v obratu dela že nekaj delavk, na voljo pa je, kot pravijo, še nekaj prostih delovnih mest.

Vso pozornost brez dvoma zasluži tudi obrat Indosa (le-ta je bil pokrovitelj slavlja), ki sicer že nekaj časa dela s polno paro, kjer pa delovni pogoji pozimi, kot ugotavljajo, nikakor niso najboljše. Ista ugotovitev izven samega Šentjošta menda velja tudi za Rašico Horjul, ki pa jo bodo precej omilili z gradnjo novega obrata, ki naj bi ga začeli graditi že letos. Se to leto pa naj bi bila predana namenu tudi nova samopostrežna trgovina v Horjulu, na katero čakajo krajanje že vsaj 20 let, medtem ko trgovina na Vrzdencu še vedno zamača na investitorja.

Podobno kot gospodarske naloge in dosežke v razdobju zadnjega leta dni, pa so na proslavi označili tudi sam jubilej GD Šentjošt. Pri tem so ugotovili, da 30 let dela nasproti 120-letni zgodovini gasilstva na Slovenskem sicer ni posebno dolga doba, da pa je kljub temu spodbuden in hvalevreden korak k nadaljnjemu delu. Kot pišejo vaskne kronike, so se Šentjoščani sicer organizirano spopadli z ognjem že tam leta 1912, ko so takratni njihovi bramborci kupili dve ročni brigalni in nekaj orodja, vendar pa so dejansko kot samostojno društvo zavihali rokave šele leta 1957. To leto tudi štejejo kot uradni začetek gasilstva v Šentjoštu. Na sami proslavi so se to pot še posebej postavili z novo garažo v prizidku (dom so sicer zgradili že leta 1962), v katero so prav tako vložili nemalo žuljev in novim avtomobilom TAM 80/5, do katerega so se dokopali deloma s samopriskom, deloma pa s sredstvi KS in OGZ. Seveda pa ne pozabljajo tudi na vzgojo. Tem manj, ker tudi gasilstvo terja čedalje popolnejše znanje. Ali kot je ob koncu slavnostnega gasilskega mimohoda duhovito dejal predsednik OGZ Ciril Ropret: »Mašine same ne bodo nikoli delale, zato se je treba ves čas usposabljal...«

Letošnja priznanja KS Horjul so prejeli:
Plaketa »6. julij«: Leopold Oblak
Priznanja »6. julij«: Mimi Sečnik, Pavel Kucler, Jana Jereb, Jože Sečnik, Jože Malovrh, ZRVS Horjul in Lovro Jazbar;
Bronasta priznanja OF: Francka Vrhovec, Marko Lončar, ISKRA Horjul, Ida Intihar, GD Šentjošt in Pionirski odred COŠ Horjul.

BRANKO VRHOVEC

Praznično tudi v Vnanjih Goricah

Vrsti krajevnih praznikov, ki jih te dni praznujejo po naših krajih, so se minulo soboto (27. junija) pridružile tudi Vnanje Gorice (le-te svoj krajevni praznik sicer obeležujejo šele 9. julija, a so bile zavoljo 4. julija primorane slavje preložiti). V ta namen so v kraju pripravili večjo slovesnost, ki so se je mimo številnih krajanov, predstavnikov DPO in raznih društev, udeležili tudi predstavniki občine Ljubljana Vič-Rudnik. Zbranim je to pot spregovoril izvršni sekretar občinske konference ZKS Bojan Štembal, ki je še zlasti razgrnil žgoče gospodarske in politične razmere, v katerih smo se v zadnjem času znašli in s tem v zvezi osvetlil tudi delo in težave KS Vnanje Gorice.

V kulturnem delu proslave so nato s posebej pripravljeno točko nastopili malčki VVZ Marije Novak, pa folklorna skupina KUD Vnanje Gorice, gledališka skupina OŠ Brezovica pa se je predstavila z ljubko igrico »Pujskovo kolo«.

V sklopu počastitve krajevnega praznika pa so tudi letos pripravili balinarski turnir, ki se ga je to pot udeležilo 6 ekip iz domačega kraja in okolice in podelili letošnja krajevna priznanja najzaslužnejšim krajanom. Le-ta so prejeli:

Bronasto priznanje OF: Marjan Masle, Radio klub »Bober«;
Priznanja KS: dr. Ferdinand Gubina, OŠ Brezovica, Stanislav Modic.

B. V.

ZAPIS IZ KS GOLO

Odgovornost za materialni razvoj in moralna obveza

Zazrimo se v preteklost, saj so v njej neomajne korenine sedanosti. Naš spomin vrta po mnogih dogodkih, ki so vezani za čas pred petinštiridesetimi leti. Tedaj so se na majhnem območju sedanjega KS Golo dogajale velike stvari, ki so bile in so pomembne ne le za prebivalce in vasi pod Mokrcem in Kureščkom, temveč tudi za našo domovino kot celoto.

Kot bi bilo danes, slišimo pok pušk, grmenje ročnih bomb in topovskih granat in strojnic, ki so regljale v prvih hujših bojih partizanov Mokrske čete z Italijani v gozdovih Mokrica. Sledila so grozodejstva Italijanov s požigom vasi, izseljevanje prebivalcev in interniranje mladih fantov in mož in streljanje aktivstov OF. Nato je vzplamtela množična oborožena vstaja naših prebivalcev proti okupatorju in domačim izdejalcem, ki ni nikoli usahnila vse do konca vojne – do svobode. To območje je postalo DOM PARTIZANOV. Na tem območju je bil ustanovni zbor petega bataljona Notranjskega odreda, prvega proletarskega bataljona Tone Tomšič, partizanska bolnišnica v Gričnicah, druga SNOUB Ljubo Šercer, TV 1A, deseta SNOUB – Ljubljanska, bolnišnica v Sivih dolinah, TV 10 A in obveščevalna točka VII.

Za odgovorno delo v sedanosti nas zavezujejo 29 borcev, ki so padli v ognju boja, 41 ustreljenih aktivstov OF in 3 žrtve bombnih napadov.

Kadar danes načenjamo razvojne probleme omenjenih krajev, dobimo včasih oznako, da smo sitni in neučakani. Trezno presodimo zadeve in spoznali bomo, kaj je na stvari.

Neurejena vodopreskrba nas tare iz dneva v dan. Pravijo, da je sedanji vodovod preobremenjen. Vprašanje je, kdo ga je preobremenil? Krajanje in organe KS ni vprašal nihče glede obremenitve vodovoda, čeprav so le-ti ob njegovi gradnji dali samopriskpek v denarju in v delovnih urah. Nujno je treba zgraditi nov večji vodohram in tudi razmisliti o možnosti zgraditve še enega zajetja vode. Cesta omogoča povezavo z gospodar-

skim, kulturnim in političnim središčem ter z delovnim mestom – Ljubljano. Brez zgornje prevleke – tepiha je cesta asfaltno urejena do vasi Golo. Makadamska cesta je slaba zlasti na odseku Golo–Vodičnice. Srečni bi bili, da bi se za to območje ceste letos uredila lokacijska dokumentacija in da bi bile razčiščene lastninske zadeve. Upamo, da bo omenjeni del ceste prišel v program občine Ljubljana Vič-Rudnik in da bodo čimprej opravljena zemeljska dela. O tej zadevi je bilo že veliko pogovorov in razprav. Brez dejanj ne moremo verjeti nobenemu sestanku. Vsaj strokovno administrativni postopki naj ne bodo ovira.

Čeprav smo pred nosom Ljubljane še ni urejena redna dnevna dostava pošte v vse vasi v KS. Glede na dejstvo, da se krajanje vozijo na delo na IG in v Ljubljano, da smo vezani na Ljubljano in IG tudi glede zdravstvenih, šolskih in drugih uslug, je nujno te kraje bolje povezati prek telefona. Rešitev je možna s pridobitvijo samostojne manjše telefonske centrale.

Upamo, da bo osnovna preskrba prek trgovine bolje urejena že v letošnjem letu. Sedaj s pospešeno gradnjo raste nova trgovina.

Omenili smo le ključne razvojne probleme našega območja. Pričakujemo, da se bodo borci NOV in povojna generacija, zlasti tisti, ki so nosilci funkcij v pristojnih organih, ki soodločajo in imajo možnost vplivati na vsebino sklepov, ozirli v naše kraje z obrazom odgovornosti do materialnega razvoja in z moralno obveznostjo.

Borci enot NOV, ki so bile ustanovljene na območju naše KS, aktivisti OF širšega območja, mladina in krajanje več KS se bomo srečali 12. septembra t. l. na Mokrcu. To bo osrednja proslava 45. obletnice mnogih pomembnih dogodkov iz NOV. Zelo primerno bi bilo, da bi bili ob tej priliki seznanjeni tudi z operativnim programom, kdaj in kdo bo nam pomagal pri uresničevanju nalog, ki so temeljnega pomena za ljudi in kraje pod Mokrcem in Kureščkom.

LUDVIK GOLOB

Sem in tja po Kozarjih

Katera ljubljanska ali območna skupnost dandanes nima problemov. Problemi, ki imajo več ali manj skupnih imenovalcev, so komunalnega značaja. Vodovodi, kanalizacija, telefonski priključki, avtobusna povezava, asfaltiranje cest in podobno.

Krajevna skupnost Kozarje je mestna KS z 2850 prebivalci in je pretežno spalno naselje brez industrije. Precej pa je razvita obrtna dejavnost, saj je na tem območju okoli 100 obrtnikov.

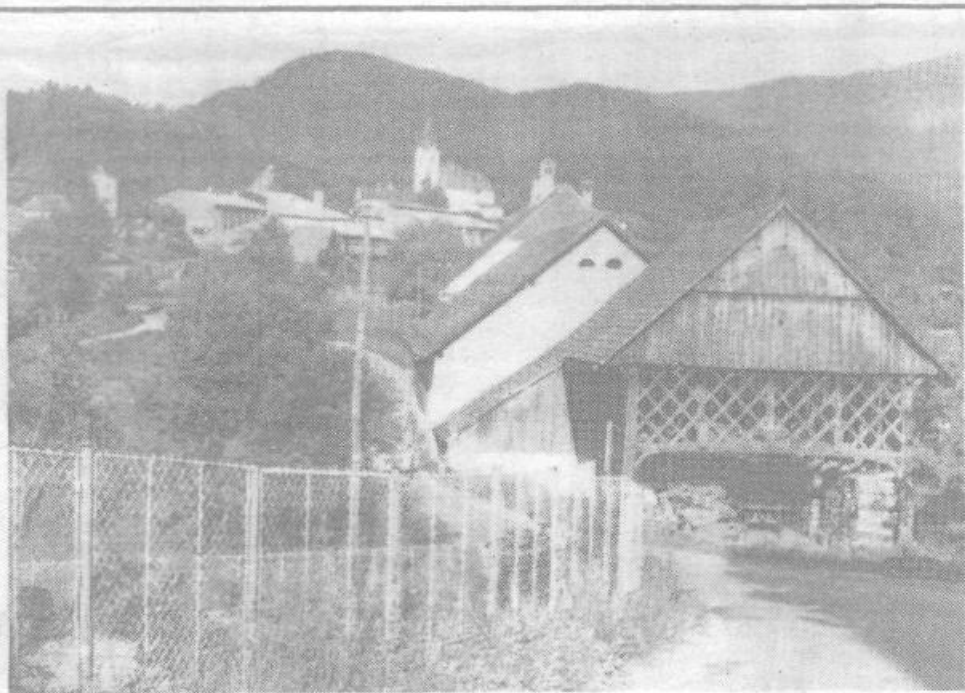
Vprašanje kanalizacije in vodovoda že rešujejo v okviru programa Komunalne skupnosti ljubljanskih občin in gradijo vodovod v Žejah in Žulovi vasi, ter kanalizacijo ob Tržaški cesti. Le ta se gradi po fazah, tako, da načrtujejo letos že tretjo fazo, za katero so sredstva že odobrena, dokumentacija pa je tudi urejena. Za samo gradnjo je sprejet krajevni samopriskpek za dobo petih let v višini dveh odstotkov, iztekel pa se bo konec junija, leta 1989. Poleg samopriskpeka, krajanje prispevajo še dodatna sredstva po realiziranih fazah, ko se kanalizacija gradi. Krajanje sami skupne probleme razumejo in jih skušajo po svojih močeh reševati. Pripravljeni so prispevati dodatna sredstva za posamezne faze del, posamezniki pa so se tudi odpovedali odškodninam za prekop zemljišč ob času gradnje. V kratkem času bodo tudi asfaltirali lokalno, do zdaj makadamsko cesto v dolžini 1200 metrov.

Da pa spregovorimo, ali pa še bolje, da zapišemo tale problem: za uvedbo mestnega avtobusnega prometa se dogovarjajo z Integralom že svojih deset let. Žal pa do danes te želje in »neplodne razprave« še niso rodile sadov.

Povezava z mestom je ob Tržaški cesti s primestnim prometom Ljubljana–Vrhnika. Žal pa je ob konicah velika gneča, večkrat se tudi zgodi, da le-ti ne ustavljajo. Tudi predel ob Cesti dolomitskega odreda nima nikakršne povezave z mestom, tako da je najbližja, oziroma končna postaja avtobusa številka 14 na Vrhovcih. To pa lahko pomeni za večje število krajanov tudi po pol ure hoje. Predvsem so tu prizadeti otroci, oziroma šolarji, gre namreč za tole: urejen imajo jutranji prevoz s šolskim avtobusom na Vič, popoldan, ko se otroci vračajo pa je problem, predvsem mlajših, ki so v podaljšanem bivanju, oziroma varstvu v šoli. Otroci, ki hodijo na osnovno šolo na Vrhovce, pešajo po dokaj prometni Cesti dolomitskega odreda, ki za pešce in kolesarje v času prometnih konic ni ravno primerna, predstavlja pa dokaj veliko nevarnost za te naše šolarje.

Pa še eno težavo, oziroma problem imajo krajanje Kozarji: to je njihova trgovina. V zgradbi, stari vsaj 100 let, imajo trgovci na razpolago svojih petdeset kvadratnih metrov. Po naši in vaši oceni je za tolikšno število krajanov to odločno premalo. Prostorski in sanitarni pogoji ne ustrezajo priznanim normam. Tudi v srednjeročnem programu za obdobje 1980–1985 je bila načrtovana nova trgovina v Kozarjah, s strani krajevne skupnosti je bilo pridobljeno tudi komunalno urejeno zemljišče. Žal pa je zaradi nejasnih in nepojasnjenih razlogov objekt iz tega programa do leta 1990 izpadel, tako da se blizu 3000 krajanov, delovnih in zagnanih, pričakuje boljše jutri, sprašuje ŽAKAJ TAKO!?

BOJAN PRESTOR

Kamnik se vztrajno širi proti sosednjim naseljem

lani ta neurejena nesnaga »priborila« neprikljubljeni »barjanski osat«, medtem ko smo se še predlani ponašali z »blagajno«. Program varovanja okolja, ki ga bomo na pobudo sveta KS in KK SZDL zdaj predstavili krajanom, predvideva organiziran odvoz smeti iz cele KS in postopno sanacijo odlagališča. Zavedamo se namreč, da če že ne zavoljo nas, moramo to storiti vsaj zavoljo naših zanamcev, ki jim ne bi radi zapustili te žalostne dediščine.

Telefonov je premalo

Skrb za čisto, urejeno okolje, pa seveda ne vključuje le organizirano odstranjevanje odpadkov. »V našem petletnem programu načrtujemo tudi izgradnjo kanalizacije za fekalne odplake in upam, da bomo krajanje tudi tu složno pristopili k delu, kot smo v preteklosti že tolikokrat,« pravi Janez Cerkl.

Povsem drug problem pa je cesta Ljubljana–Rakitna (ki pelje skozi Kamnik). Ta, kot ugotavljajo, vse bolj predstavlja ozko grlo, zato načrtujejo izgradnjo nove tranzit-

ne ceste, ki bo sicer peljala čez obstoječo, le da bo znatno širša, njeni klanci nižji, ovinki pa precej krajši kot so zdajšnji.

V kraju pa bi nujno potrebovali tudi več telefonov. Trenutno še za načrtovano javno govorilnico ne morejo iztisniti ene številke in prav zdaj obravnavajo PTT študijo, ki obeta perspektivno dobro rešitev telefonije za celotno območje KS, ki pa utegne biti vendar prehud finančni zalogaj za kraj.

Še marsikako nadlogo bi Kamničani lahko izluščili iz svojega delovnega vsakdana, pa čeprav urbano tesno povezano s celotno KS, lahko pa tudi vsak hip postrežejo s pridobitvami in nespornimi kvalitetai, ki jih imajo. Predvsem so ponosni na svojo tovarno IPKO Kamnik, kjer služi kruh tudi več domačinov (večina jih sicer hodi na delo v Ljubljano), zavedajo pa se tudi turističnega pomena svojih naravnih lepote, kot so na primer vrhovi Sv. Ana, Sv. Jožef in Žalostna gora. Naj bo že tako ali drugače, pri njih se gotovo še ne bo ustavil čas...

BRANKO VRHOVEC